

Pasja, pot i łzy szczęścia.

To wydarzenie sportowe, to najpiękniejsza opowieść o tym, jak można spełnić swoje marzenia.

W dniu 27 września 2011 r. chłopięca drużyna sportowa pokonała trzech

przeciwników i wywalczyła złoty puchar w VII Powiatowym Turnieju Piłki Nożnej 6-osobowej pod patronatem Wójta Gminy Kamienica Polska i Starosty Powiatu Częstochowskiego.

Gospodarzem spotkania była nasza szkoła, zawody zorganizował Pan mgr Mariusz Zych, sędziował Pan Bogusław Dobosz.

Świętujemy triumf sportowy naszej drużyny.

30 września chłopięca drużyna sportowa zdobyła 1 miejsce w Powiatowym Turnieju Piłki Nożnej 6-

osobowej, który rozgrywany był w Blachowni. Nasza drużyna brawurowo pokonała drużyny z Blachowni i Kusiąt.

W dzisiejszym numerze gazety plakat str. 7

Po wyrównanym meczu z Koniecpołem (wynik 1:1) nastąpiła seria rzutów karnych i nasi chłopcy wykazali się większym kunsztem,

strzelając celniej i broniąc odważnie.

W toku dalszych rozgrywek sportowych chłopięca drużyna piłki nożnej rozegrała mecz 7 października i wynik nie myślny.

Wydarzenia szkolne.

Po udanym, zremisowanym meczu polegli w fazie rzutów karnych. Do rewanżu doszło w dniu 11 października w Poraju, kiedy to wynik rozjaśnił twarze naszych piłkarzy. W krótkim wywiadzie dla gazety, którego udzielił jeden z obrońców - Daniel Jabłoński powiedział: „... To sukces całej drużyny, wszyscy chłopcy są bardzo waleczni i oddani sprawie zwycięstwa”.

W kolejnej edycji Recytatorskiego Konkursu Poezji

Wojennej i Patriotycznej 2011

zwyciężyła uczennica klasy III b Katarzyna Gorzelak, II miejsce zajęła Joanna Kaźmierczak, a na III miejscu znaleźli się: Karolina

Prudzić i Adrian Zewald. Pieczę nad konkursem

sprawowała mgr Magdalena Muchła.

Drużynę sportową piłki nożnej 6-osobowej stanowią chłopcy: Arkadiusz Nitecki.

Jakub Grzyb, Daniel Jabłoński, Kamil Jabłoński, Kamil Szymczak, Kamil Goner,

Dawid Rak, Piotr Jędryka, Przemysław Kwaśnik,

25 października, to dzień w którym odbyło się kolejne

wydarzenie sportowe. Drużyna piłkarska chłopców zajęła III miejsce w II rundzie eliminacyjnej CocaCola Cup 2012. Wylosowana grupa przeciwników nie dawała

cienia nadziei na awans, a pomimo to chłopcy walczyli i zajęli III miejsce. Wśród 18 drużyn, które stanęły do rozgrywek ich postawa wyróżniała się i zasłużyli na najszczerze gratulacje.

Szczerze gratulujemy piłkarskiej ekipie i trenerowi panu Mariuszowi Zychowi.

Mateusz Litarski, Artur Szczęsny. Trenerem drużyny jest p. Mariusz Zych.

Rubryka muzyczna: Wielcy Kompozytorzy Świata „Spuścizna Fryderyka Chopina”.

Fryderyk Chopin - (ur. 22 lutego 1810 roku w Żelazowej Woli, zm. 17 października w Paryżu).
Polski kompozytor i pianista. Przedstawiciel epoki romantyzmu. Czerpał nadchnienie do komponowania muzyki z kultury ludowej.

Jego rodzicami byli: Mikołaj Chopin i Justyna Chopin. Fryderyka z początku gry na fortepianie uczyła jego mama.

W wieku 6 lat uczył się u Wojciecha Żywnego. Chopin dużo koncertował.

Kiedy dorósł emigrował z Polski do Paryża. Tam poznał swoją partnerkę George Sand.

Po ich rozstaniu stan Fryderyka pogarszał się. Chorował na gruźlicę.

Zmarł w roku 1849 w Paryżu. Został pochowany na cmentarzu paryskim Pre Lachaise. Jego serce przywieziono do Polski, gdzie znajduje się Katedrze św. Anny w Warszawie.

Fryderyk Chopin pisał: polonezy, etiudy, scherza, mazurki, walce, ballady, nokturny,

preludia .
Rok 2010 był ogłoszony rokiem Fryderyka Chopina z okazji 200 rocznicy urodzin kompozytora.

Spuścizna Fryderyka Chopina na początku XX wieku stanowiła dla pianistów i muzykologów zagadkę

interpretacyjną Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina, nazywany często Konkursem Chopinowskim jest

t jednym z najstarszych i najbardziej prestiżowych konkursów wykonawczych na świecie, odbywający się co 5 lat w

Warszawie. Jest jednym z niewielu konkursów monograficznych we wszystkich jego etapach wykonywane są wyłącznie

Konkurs im. Fryderyka Chopina jest jednym z najstarszych i najbardziej rozpoznawalnych konkursów muzycznych na świecie.

Autor artykułu
Karol Cierpiat kl. IIa

utwory jednego kompozytora. Zainicjowany został w 1927 r. przez polskiego pianistę,

profesora Jerzego Żurawlewa.

Pytanie do uczniów:
Kto wygrał Międzynarodowy Konkurs Chopinowski w 2010 r.?

Rubryka zoologiczna: „Nieznane, przedziwne”.

Autor artykułu Amanda Giska IIIb.

Ślimaki nagoskrzelne to mięczaki z rzędu zaliczanego do podgromady tyłoskrzelnych. Występują na piaszczystych płycznach, wśród przybrzeżnych skał i na mulistym dnie głębin ponad kilometr pod powierzchnią morza. Cechują się skrzelami w postaci rozmaicie ukształtowanych wyrostków po grzbietowej stronie ciała. Pożywienie stanowią głównie drobne zwierzęta wodne i szczątki organiczne. Przodkowie tych ślimaków miliony lat temu zrzucili muszle, więc jedyne co im pozostało, to skóra, mięśnie i narządy wewnętrzne. Pełzają na pasemkach śluzu po morskim dnie.

Prosperują w wodach zimnych i ciepłych. Zwykle są nie większe od palca, a nieostłonięte skrzela sterczą

jak pędzelki. Choć czasem puszczają się dna i dają unieść prądowi (niektóre nawet

aktywnie pływają), na ogół poruszają się w ślimaczym tempie.

Dlaczego więc w środowisku, w którym roi się od drapieżników, nie zostały wyjedzone do ostatniego? Okazuje się, że każdy spośród ponad 3 tys. gatunków nagoskrzelnych dysponuje

środkami odstraszenia. Gruba, ostroszorstka skóra zamiast muszli to nie wszystko. Wiele stosuje też jad i

komórki parzydełkowe. Mimo że nagoskrzelne są tak niestrawne i trujące, istnieją zwierzęta, dla których bywają

przekąską. Zjadają je niektóre ryby, kikutnice, żółwie, rozgwiazdy, kraby, ale też ludzie (po usunięciu

trujących narządów).

Wiele ruchliwych nagoskrzelnych, które są szczególnie podatne na ataki drapieżców, bo między żerowiskami przemieszczają się za dnia, ostrzega o swoim uzbrojeniu

krzykliwymi barwami i ekstrawaganckimi kształtami. Nagoskrzelne są hermafrodytami każdy osobnik ma męskie i żeńskie narządy płciowe. Gdy się spotykają, zapładniają się nawzajem. W zależności od gatunku pary s

kładają jaja w postaci zwojów, wstęg lub splątanych kłębow, do 2 mln sztuk za jednym razem. Ale nie zawsze spotkanie dwóch dojrzałych osobników jest tak owocne. Zdarza się, że jeden ślimak

zjada drugiego. Większość żyje krócej niż rok i znika bez śladu.

Autor artykułu:
Amanda Giska kl
IIIb.

Rubryka zapasy fizyczne „Stany skupienia”

Autor artykułu Igor Siwek kl. IIa.

Stan skupienia - jest to forma w jakiej w określonych warunkach występuje substancja. Forma ta określa podstawowe własności fizyczne tej substancji. W pewnym sensie nazwa stanu skupienia jest takim umownym "skrótami" dla określenia kilku cech charakterystycznych danego ciała. Wyróżniamy trzy główne stany skupienia materii:

stały - ciało ma stały kształt (nie zmienia go bez działania zewnętrznej siły deformującej), podobnie zachowuje się jej objętość. Cząsteczki budujące ciało stałe są mocno zbite i wykonują tylko znikome ruchy. Przykład: kamień, lód, węgiel, plastik, drewno.

ciekły - ciało przybiera kształt naczynia, w którym się znajduje, nie zmienia się jednak jego objętość. Ciecz nie jest już w swej strukturze tak zbita jak ciało stałe, jej cząsteczki mają pewną swobodę ruchu. Przykład: woda.

lotny (gazowy) - ciało zmienia dowolnie kształt i objętość, gdyż momentalnie rozprzestrzenia się na całą

przestrzeń, w której się znajduje. Przykład: powietrze i inne gazy. Wszystkie substancje mogą znajdować się w trzech stanach skupienia. Oczywiście nie jednocześnie. W zależności od temperatury i ciśnienia otoczenia, przechodzą z jednego stanu do drugiego. Doskonałym przykładem jest woda, która poniżej temperatury 0°C przechodzi w stan stały - lód, od 0°C do 100°C jest

ciekła, a powyżej 100°C staje się parą, czyli przechodzi w stan lotny. Istnieje również proces nazywany **Resublimacja (desublimacja)** przejście fazowe, polegające na

bezpośrednim przechodzeniu substancji z fazy gazowej (pary) w fazę stałą z pominięciem stanu ciekłego. **Resublimacja** jest procesem odwrotnym do sublimacji. W

wyniku resublimacji wody (pary wodnej) powstaje szron. Resublimacja, w połączeniu z sublimacją lub parowaniem, jest wykorzystywana do oczyszczania

lub rozdzielania substancji i otrzymywania jej w postaci drobnych kryształów (jest to m.in. metoda oczyszczania jodu). Oraz jego przeciwieństwo

sublimacja przemiana fazowa bezpośredniego przejścia ze stanu stałego w stan gazowy z pominięciem stanu ciekłego.

Chwila muzycznego relaksu.

Oto kilka piosenek dla naszych czytelników:

<http://www.youtube.com/watch?v=5-CN7ZBVN0I>

www.youtube.com/watch?v=tLKhK6SwCbk

<http://www.youtube.com/watch?v=0UjsXo9I6I8>

<http://www.youtube.com/watch?v=wGQmI52N0h>

<http://www.youtube.com/watch?v=W1jluwYGIrU>

[com/watch?v=W1jluwYGIrU](http://www.youtube.com/watch?v=W1jluwYGIrU)

<http://www.youtube.com/watch?v=Vctz wfLp4Zg&feature=related>

Rubryka czterech pór roku „Jesienne impresje”

Autor artykułu Katarzyna Wilk kl IIB.

Jesień to jedna z czterech podstawowych pór roku. Rozpoczyna się 23 września, a kończy 22 grudnia. Charakteryzuje się umiarkowanymi temperaturami powietrza oraz dużymi opadami atmosferycznymi. Jesienią liście drzew zmieniają kolor, by w końcu opaść przed zimą, a najgrubsze części zielone roślin ulegają zdrewnieniu. Rośliny wieloletnie gromadzą substancje zapasowe w korzeniach, a jednoroczne usychają

Jak rozpoznać jesień:

- liście zmieniają kolory i spajają z drzew
- zwierzęta zbierają zapasy

deszcz
- robi się zimno
- ptaki wylatują do ciepłych krajów

Tadeusz Wywrocki

Jak nie kochać jesieni...
Jak nie kochać jesieni, jej babiego lata,
Liści niesionych wiatrem, w rytm deszczu tańczących.
Ptaków, co przed podróżą

na drzewach usiadły,
Czekając na swych braci, za morze lecących.

Jak nie kochać jesieni, jej barw purpurowych, Szarych, żółtych,

czzerwonych, srebrnych, szczerozłoty. Gdy białą mgłą otuli

zachodzący księżyc, Kojąc w twym słabym sercu, codzienne

nas pokory. Bez słowa na cmentarze wzywa nas corocznie.

zgryzoty.
Jak nie kochać jesieni, smutnej, zatroskanej, Pełnej tęsknoty za tym, co już nie powróci.
Chryzantemy pobieli, dla tych, których nie ma.

Szronem łąki

maluje, ukoi, zasmuci.
Jak nie kochać jesieni, siostry listopada, Tego, co królowanie blaskiem świec rozpocznie.
I w swoim

majestacie uczy

Znowu wędną wszystkie zioła,
Tylko srebrne astry kwitną,
Zapatrzone w chłodną niebios Toń błękitną...
Jakże smutna teraz jesień!
Ach,
smutniejsza niż przed laty,
Choć tak samo żółkną liście
Wędną kwiaty
I tak samo noc miesięczna
Sieje jasność,
smutek, ciszę

I tak samo drzew wierzchołki
Wiatr kołysze
Ale teraz braknie sercu
Tych upojeń i uniesień
Co swym czarem ożywiały
Smutna jesień
Dawniej miała noc jesienna
Dźwięk rozkoszy w swoim hymnie
Bo anielska, czysta postać

Stała przy mnie
Przypominam jeszcze teraz
Bladej twarzy alabastry,
Krucze włosy - a we włosach
Srebrne astry...
Widzę jeszcze ciemne oczy...
I pieśczętę w ich spojrzeniu
Widzę wszystko w księżycowym Oświeceniu...
Adam Asnyk

